



ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

**Szám:**

**Tárgy:** alapvető jogot érintő  
rendőri intézkedés elleni  
panasz elbírálása

## HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

### e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

### A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Készenléti Rendőrség parancsnoka (tájékoztatásul)
- 5) Irattár

## INDOKOLÁS

### I.

Panaszos elektronikus úton (e-mail) panaszt terjesztett elő, a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés kapcsán. A Panaszos kérte, hogy a rendőri intézkedés elleni kifogásait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos panaszában előadta, hogy feleségével közösen nevelt egyik gyermekük az iskolában gyermekbántalmazással gyanúsította meg őt és a feleségét.

A panasz szerint a Panaszos – szokása szerint – az iskolába ment a nagyobb gyermekükért, amikor is az iskola kihívta a rendőrséget, majd a rendőrök – kiskorú veszélyeztetése miatt – előállították őt a Rendőrkapitányságra.

A rendőrök az iskolában – a diákok és a szülők szeme láttára – kipakoltatták a zsebeit, megmotozták, majd közrefogva kivezették az iskolából.

A Rendőrkapitányság fogdáján nyolc órát töltött el, majd gyanúsítottként hallgatták ki – a nagyobb gyermekük állítása alapján – kiskorú veszélyeztetése miatt, majd éjfél körül szabadon engedték.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

- előállítását;
- ruházat átvizsgálásának a módját;
- előállításának az időtartamát.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében biztosított emberi méltósághoz, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyes szabadsághoz és a VI. cikkében rögzített jó hírnévhez való alapvető jogát.

A Panasztestület vizsgálata során arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrök kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosítottak intézkedést a Panaszossal szemben, ugyanis – a bejelentést követően – a rendőrség részéről intézkedési kötelezettség állt fenn.

A Panasztestület szerint a Panaszos ruházatának átvizsgálása kapcsán alapjogsérelem nem volt megállapítható.

A Panasztestület – a személyes szabadságot korlátozó intézkedés kapcsán – ugyanakkor arra a megállapításra jutott, hogy az előállítás végrehajtása során téves jogszabályi hivatkozás került rögzítésre, ebből kifolyólag sérült a Panaszos személyi szabadsághoz, illetőleg a tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület kifejtette továbbá, hogy megítélése szerint azzal, hogy tévesen jelölték meg az előállítás jogalapját, feltételezhető az is, hogy a Panaszos tájékoztatása is tévesen került végrehajtásra, ezzel a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme is megállapítható. A Panasztestület megállapította továbbá, hogy az előállítás

időtartama kapcsán sérült a Panaszos személyi szabadsághoz való joga is, ugyanis megítélése szerint az előállítás indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

## II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a Panaszos panaszbeadványa;
- elfogás végrehajtásáról szóló jelentés;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Őr- és Kísérőszolgálati Alosztályon kiállított, az előállított, elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozat;
- a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztályon kiállított, az előállítás időtartamáról szóló igazolás;
- iskolapszichológus feljegyzése;
- iskolapszichológus feljegyzése;
- kórlap;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- védő kirendeléséről szóló határozat;
- hivatalos feljegyzés;
- gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv;
- jelentés;
- jelentés;
- átírat;
- átírat;
- átírat;
- a Robotzsaru Neo Integrált ügyviteli és ügyfeldolgozó rendszer „Ügyirat adatai” című és a bűnügyben végzett eljárási cselekményeket rögzítő adatlap.

## III.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre<sup>1</sup> is.

#### IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a Panaszzal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amely előzmények a II. részben felsorolt bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A rendőrség munkatársai \* óra közötti időben gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a rendőrkapitányság illetékességi területén.

Rádión keresztül utasítást kaptak a Tevékenység-irányítási Központtól, hogy vonuljanak a a helyszínre, mert onnan bejelentés érkezett egy családon belüli gyermekbántalmazásról.

A helyszínre érkezést követően felvették a kapcsolatot az Iskola igazgatójával, aki az alábbi tájékoztatást adta.

A tanuló az iskolában egy fejlesztő foglalkozáson vett részt, ahol először a gyógypedagógusnak, majd az iskolapszichológusnak beszélt arról, hogy édesanyja és a nevelőapja – feltételezhetően – fegyelmezési szándékkal, különböző módszerekkel bántalmazzák őt és az 5 éves leánytestvérét.

A kislány elmondását követően az Iskola telefonon keresztül azonnal értesítette a Gyermekjóléti Központot, majd feljegyzést készítettek a gyermek által előadottakról. A Gyermekjóléti Központ munkatársai személyesen megjelentek az Iskolában, majd tájékoztattak a történetekről. Eközben az iskolaorvos megvizsgálta a kislányt és megállapította, hogy testén található külsérelmi nyomok, sérülések kb. 4-5 napos bántalmazásból származhatnak. A kislány a Gyermekjóléti Központ munkatársainak is beszélt a bántalmazásokról és elmondta, hogy segítséget szeretne kérni, de a családjához ragaszkodik, onnan nem kíván kikerülni.

Ezt követően az Iskolába behívták a kislány édesanyját, ahol az Iskola és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársai közösen tájékoztatták a történetekről és a lehetséges jogi következményekről, továbbá tájékoztatták, hogy indítványozni fogják a gyermek védelembe vételét. Az édesanya vállalta az együttműködést és ígéretet tett arra, hogy nem bántalmazzák többet a kislányt.

Másnap, a reggeli órákban az iskolapszichológus az iskolában felkereste a kislányt, aki elmondta, hogy otthon nagyon haragudtak rá és ordibáltak vele azért, mert beszélt a bántalmazásokról, az édesanyja megtépte a haját és még vacsorát sem kapott. A kislány miközben beszélt a történetekről sírt és láthatóan szorongott. Elmondta, hogy fél hazamenni, és nem szeretné, hogy továbbra is bántsák.

---

<sup>1</sup> Pl.:

1/2004. Büntető jogegységi határozat,  
BH2009. 230,

Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

Az iskolapszichológus telefonon keresztül azonnal tájékoztatta a Gyermekjóléti Központ szakmai vezetőjét, akinek elmondta, hogy a kislány helyzete azonnali intézkedéseket tesz szükségessé, majd ezt követően az Iskola részéről – telefonon keresztül – bejelentést tettek a rendőrségre.

## V.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

### 1.) Előállítás.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

*„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,  
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1), (2) és (4) bekezdés b) pontja szerint:

*„(1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.  
(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.  
(4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértést  
b) védekezésre vagy akarattnyilvánításra képtelen személy sérelmére, (...) követik el.”*

A Btk. 208. § (1) bekezdése szerint:

*„(1) A kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy - ideértve a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt is, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él -, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

A családon belüli erőszak kezelésével és a kiskorúak védelmével kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtására kiadott 32/2007. (OT 26.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 3. pontja szerint:

*„3. Ha a családon belüli erőszak körébe tartozó, személy elleni erőszakos (fizikai vagy nemi erkölcs elleni) cselekmény miatt érkezik bejelentés, a rendőr köteles a helyszínen haladéktalanul megjelenni.”*

Az ORFK utasítás 7. pont a) alpont második mondata és a b) alpontja szerint:

*„7. A bántalmazás bizonyíthatósága érdekében:  
a) (...) Ha az Rtv. 33. §-ában foglalt feltételek fennállnak, a bántalmazó elszámoltatását a Rendőrség objektumában kell elvégezni;  
b) adatgyűjtést, tanúkutatást kell végezni;”*

A határozat IV. részében ismertetett előzmények alapján megállapítható, hogy a rendőrök az Rtv. 13. § (1) bekezdésben rögzített intézkedési kötelezettségükből adódóan, illetve az ORFK utasítás 3. pontjára figyelemmel jelentek meg az Iskolában és kezdték meg az elsődleges intézkedések foganatosítását.

A helyszínen végzett elsődleges tájékozódás alkalmával – tekintettel az ORFK utasítás 7. pont b) alpontjára – adatgyűjtés és tanúkutatás végrehajtására került sor.

Mindeközben a Panaszos megjelent az Iskolában a kislány hazaszállításának szándékával.

Az intézkedő rendőrök a határozat IV. részében ismertetett előzményi adatok birtokában okkal feltételezték, hogy a Panaszos bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy (*Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés, továbbá (4) bekezdés b) pont - testi sértés, Btk. 208. § (1) bekezdés - kiskorú veszélyeztetése*), ezért az ORFK utasítás 7. pont a) alpontjának második mondatára figyelemmel és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazási lehetőségére – ruházatának átvizsgálását követően – bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállították a Rendőrkapitányságra.

**Megállapítom, hogy a rendőrök a cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek, továbbá a Panaszossal szemben felmerült gyanú kizárásának vagy alátámasztásának igénye alapján indokoltan, kellő jogalappal döntöttek a Panaszos előállítása mellett, ezek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.**

A Panasztestület – a személyes szabadságot korlátozó intézkedés kapcsán – arra a megállapításra jutott, hogy az előállítás végrehajtása során téves jogszabályi hivatkozás került rögzítésre, ebből kifolyólag sérült a Panaszos személyi szabadsághoz, illetőleg a tisztességes eljáráshoz való joga. A Panasztestület kifejtette, hogy megítélése szerint azzal, hogy tévesen jelölték meg az előállítás jogalapját feltételezhető az is, hogy a Panaszos tájékoztatása is tévesen került végrehajtásra, ezáltal a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme is megállapítható.

A Panasztestület megállapításával az alábbi indokok alapján nem értek egyet:

A Ket. 29. § (1) bekezdése szerint:

*„(1) A hatósági eljárás az ügyfél kérelmére vagy hivatalból indul meg.”*

Megállapítható, hogy rendőrök jelentésében az előállítás jogalapjaként tévesen, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontját (*szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás*) rögzítették, jelölték meg.

Álláspontom szerint a tévesen alkalmazott jogszabályi hivatkozás, maga az előállítás végrehajtásának a jogszerűségét nem befolyásolhatja.

A rendőrségi dokumentumon szereplő hibás jogszabályi hivatkozás – megítélésem szerint – egy rendőrszakmai szakszerűtlenségnek tekinthető adminisztrációs hiba, amely a Panaszosnak joghátrányt, vagy jogsérelmet nem eredményezett.

Ugyanakkor fontos kiemelni, hogy a Panaszos e vonatkozásban nem terjesztett elő kifogást. Tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (*lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete*) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőr-főkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a

felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon. Az előállítás végrehajtása során téves jogszabályi hivatkozás alkalmazása tárgyában érdemi vizsgálatára a Ket. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – jelen eljárás keretében nincs lehetőség.

## **2.) Ruházátvizsgálás módja.**

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint:

*„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

Az Rtv. 29. § (6) bekezdése szerint:

*„(6) A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.”*

A Panaszos panaszában azt állította, hogy az Iskolában az ott tartózkodó szülők és diákok szeme láttára vizsgálták át a ruházatát.

A rendőri jelentések szerint a Panaszos ruházatának átvizsgálására az Rtv. 29. § (6) bekezdés adta felhatalmazás alapján az Iskolában az iskolaigazgató által biztosított, gyermekek elől elzárt folyosórészen került végrehajtásra, amelyet esetlegesen 2-3 fő iskolai dolgozó láthatott.

A Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Figyelemmel a Pp. jelen határozat III. részében hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul.

Fontos megemlíteni, hogy a rendőri intézkedések gyakran közterületen, nyilvános helyen, akár ismerősök szeme láttára kerülnek végrehajtásra. Ezen körülmények azonban a rendőri intézkedések velejárója, így az intézkedés jogszerűségét, szakszerűségét nem befolyásolja.

A Panasztestület e panaszpont kapcsán alapjogsérelmet nem állapított meg.

**A Panaszos ruházátvizsgálásának módja – az Rtv. 15. § (1) bekezdésében rögzítettek figyelembevételével – jogszerűen, szakszerűen és a kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában került végrehajtásra, mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben is alaptalan.**

## **3.) Előállítás időtartama.**

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

*„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”*

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés alapján a Panaszossal szembeni rendőri intézkedés (előállítás) \* órákor kezdődött meg. A Panaszos Rendőrkapitányságra történt előállítása, majd ott a Rendőrkapitányság munkatásainak történt átadása \* órákor került végrehajtásra.

A Panaszos átadásával egy időben intézkedés történt az előállító helyiségben való elhelyezésére is. Előállító helyiségben történt elhelyezése közben a Panaszos tájékoztatást kapott jogairól, kötelezettségeiről, jogorvoslati lehetőségeiről, az előállító helyiség rendjéről, nyilatkoztatták az esetleges sérüléseiről, betegségeiről, egészségügyi állapotáról, vallásgyakorlásával kapcsolatos esetleges igényeiről, nyilatkoztatták továbbá fogvatartásával kapcsolatos értesítési szándékáról, dohányzási, illetőleg ételmezési igényéről is.

A tájékoztatások, illetőleg nyilatkozatok a „Nyilatkozat az előállított, elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” elnevezésű, szám nélküli nyomtatványon kerültek dokumentáltan rögzítésre.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentésben kézzel történt rájegyzéssel – az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján – a Panaszos személyi szabadságának korlátozását 4 órával meghosszabbították.

A Panaszos előállító helyiségben történő elhelyezését követően, a személyes szabadságot korlátozó intézkedés időtartama alatt – a Rendőrkapitányság munkatársai – az alábbi dokumentált intézkedéseket, eljárási cselekményeket hajtották végre.

A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály az Iskola igazgatóját – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései alapján – tanúként hallgatták ki, amely \* óráig került végrehajtásra.

Ezt követően a Rendőrkapitányság munkatársai a bántalmazott kislányt – az Iskola iskolapszichológusának kíséretében – az egészségügyi intézménybe szállították, ahol u közötti időben a kislány orvosi vizsgálatára került sor. A vizsgálat megállapította, hogy testén „*testi erővel elkövetett testi sértés*” nyomai, „*a medence és törzs alsó részének zúzódása*” látható. Az orvosi vizsgálat megtörténtét az említett kórlap támasztja alá.

Az orvosi vizsgálatot követően a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyve szerint az Iskola iskolapszichológusának – a Be. rendelkezései alapján történt – \* óra közötti tanúkihallgatására került sor.

A Robotzaru Neo Integrált ügyviteli és ügyfeldolgozó rendszer „Ügyirat adatai” elnevezésű, a Rendőrkapitányság ügyében végzett eljárási cselekményeket rögzítő adatlapja alapján megállapítható, hogy a Rendőrkapitányság munkatársai \* órákor a Be. 48. § (1) bekezdése alapján határozatban védőt rendeltek ki a Panaszos részére.

A védő kirendelését követően a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály hivatalos feljegyzése alapján, a Rendőrkapitányság munkatársai telefonon keresztül felvették a kapcsolatot a határozatban kirendelt védővel, akit nyilatkoztattak arról, hogy részt kíván-e venni a Panaszos tervezett gyanúsított kihallgatásán.



Ezt követően a Panaszost \* órákor a személyes szabadságot korlátozó intézkedésből (előállítás) szabadon bocsátották, erről igazolás került kiállításra, mely igazoláson feltüntették az előállítás időtartamát, továbbá tájékoztatták a rendőri intézkedés elleni panaszjog lehetőségéről is. A Panaszos az igazolás tartalmát megértette, panaszt nem jelentett be, majd az igazolást aláírásával ellátta és egy példányt át is vett belőle. Ennek megtörténtét az „Igazolás” című, szám nélküli nyomtatvány támasztja alá.

Álláspontom szerint az előállítás ideje alatt végrehajtott intézkedések, eljárási cselekmények bevezetése és végrehajtása volt szükséges ahhoz, hogy a büntetőeljárást megnyugtatóan megalapozó információk és adatok beszerzésre kerüljenek és rendelkezésre álljanak, ezért szükségszerűnek ítélem meg a \* órától és \* óráig tartó előállítás időtartamát. **Mindezekre tekintettel a panasz e tekintetben is alaptalan.**

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a Fővárosi Bíróság több korábban hozott ítéletében<sup>2</sup> kifejtette, hogy „az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvételét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magában, semmiféle érdemi döntést nem eredményez. Az előállítást követően felvett adatok birtokában mérlegel és dönt a rendőrhatalóság arról, hogy az előállított személlyel szemben milyen eljárási cselekményt fogyanatosít.”

Az előállítás időtartama kapcsán a törvényi szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig (...)” tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan, az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelenti. Az előállítás tartamát nem az előállított személy szubjektív, kényelmi szempontjai határozzák meg, és általában azt, az elkövetett cselekmény tárgyi súlya sem befolyásolja.

A Panasztestület e panaszpont vonatkozásában megállapította, hogy az előállítás időtartama kapcsán sérült a Panaszos személyi szabadsághoz való joga, ugyanis megítélése szerint az előállítás ideje alatt érdemi cselekményt nem hajtottak végre, az előállítás indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt.

A Panasztestület előállítás időtartama kapcsán tett megállapításaival az előbbieken részletezettek alapján nem értek egyet.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtette továbbá, hogy a Panaszos személyi szabadságának korlátozásának idejébe bele kell számítani azt az időtartamot is, amíg a Panaszos ténylegesen a rendőrségen tartózkodott, ugyanis gyanúsítottként az előállítását követően hallgatták meg. A Panasztestület álláspontja szerint a Panaszos bizonyíthatóan \* óráig tartózkodott a Rendőrkapitányságon, tehát személyi szabadságában ténylegesen \* óráig volt korlátozva.

A Panasztestület megállapításával nem értek egyet.

A fentiekben már megállapításra került, hogy a Panaszost – dokumentált módon – \* órákor szabadon bocsátották. A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya Készenléti Alosztály a gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv szerint a Panaszosnak, a Be. rendelkezései alapján már egy megindított eljárásban, \* órákor kezdték meg gyanúsítottként történő kihallgatását, amely \* óráig tartott.

<sup>2</sup> Pl: Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ítélete

Nyomozási cselekményt az érintett Panaszos szabadítását követően közvetlenül is el lehetett végezni, ugyanis a Be. 67. (2) bekezdése lehetőséget ad a rövid úton történő idézésre, amely alapján az idézés és az értesítés írásban, illetőleg más alkalmas módon vagy eszközzel, vagy a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozóhatóság előtti személyes megjelenés alkalmával szóban történik.

Álláspontom szerint az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A büntetőeljárás megindulását követő eljárási cselekményekkel összefüggő, \* órától \* óráig tartó időtartammal kapcsolatos panasz elbírálására a Ket. keretei között az ismertetett indokok miatt nincs törvényes lehetőség.

**Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.**

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV cikk (1) bekezdése, és a VI. cikk;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (19) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 15. § (1) bekezdése, 29. § (6) bekezdése, 33. § (2) bekezdés b) pontja, 33. § (3) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93. § (6), (7) bekezdése;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 164. § (1), (2) bekezdései, továbbá a (4) bekezdés b) pontja, a 208. § (1) bekezdése;
- A családon belüli erőszak kezelésével és a kiskorúak védelmével kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtására kiadott 32/2007. (OT 26.) ORFK utasítás 3. pontja, 7. pont a) alpont második mondata, továbbá a b) alpontja.

**Budapest, 2015. november 13.**

**Papp Károly r. altábornagy**  
**rendőrségi főtanácsos**